

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők. Előfizetési pénzek és reklamációk Rónai Frigyes kiadó címére küldendők.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.
Nyílttér sora 40 fillér.
Hirdetés nagyság szerint.

Megjelenik minden vasárnap.

XXVIII. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRIKS LAJOS.

52. szám.

Előfizetési felhívás.

A *Köszeg és Vidéke*, az egyetlen magyar lap Köszegen és vidékén.

A *Köszeg és Vidéke* nemcsak a házakba, hanem a szívekbe akar hatolni, hogy magyar nyelven magyar érzelmeket keltsen, tápláljon és terjesszen!

Ebben a működésünkben azonban nem tévesztjük szem elől a tapintatosságot: nem ócsárlással, nem kényszerrel, hanem szelid eszközökkel, az érzellem magyárosításával reméljük legjobban szolgálhatni a magyar nemzeti kultúrát.

A magyrosítás kedvéért áldozatot hozunk; hozzon hát ezért az olvasóközönség is némi áldozatot a lap támogatásával.

Egy új énekegyed veszi most kezdetét; legalkalmasabb hát most az előfizetők sorába lépni azoknak, akik eddig lapunkat nemzeti missziójában nem támogatták.

Tisztelettel felkérjük hátraleékos előfizetőinket hogy az előfizetési összegeket lapunk kiadóhivatalánál beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében tennakadás történjék. A *Köszeg és Vidéke* heti lap megjelenik minden vasárnap. Előfizetési díja egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 k., egyes szám ára 20 fillér. Nyílttér sora 40 fillér. Hirdetés nagyság szerint díjaztatik.

A közönség szives partfogását kéri

a *Köszeg és Vidéke*
szerkesztősége.

A városi fogyasztási szövetkezetek.

Sajátságos jelentőség, hogy míg a nyugati államokban a fogyasztási szövetkezetek leginkább a városokban tudtak mélyebb gyökeret verni, addig minálunk a fogyasztási szövetkezetek talaja inkább a falu. Nem nehéz azonban a dolognak magyarizációját adni. A szövetkezetek nálunk kivétel nélkül orvosszer gyanánt szolgáltak: akár a hitel, akár a fogyasztási, akár az értékesítő, akár termelő szövetkezetekről van szó, ezek mind valami pusztító bajt, legtöbbször az uzsorát vannak hivatva korrigálni. A hitelszövetkezet a pénzüzsorát, a fogyasztási szövetkezet az áruzsorát stb. Így egészen természetes dolog, hogy a szövetkezeti mozgalom vezetői elsősorban ott fejtették ki fokozottabb tevékenységüket, ahol a baj legnagyobb volt. Neve egy falut minálunk csaknem a koldusborra juttatott a pálinkával és romlott portékával dolgozó szatócs, aki nemcsak konkurrenciánálküls kereskedője, de rendszerint konkurrenciánálküls bankárja is volt a falu népének.

Nagyobb városokban, ahol meg volt a verseny a kereskedők között, ez az ádátlan állapot nem fejlődhetett ki annyira. Ámde, hogy itt is sok baj van, annak fényszerű bizonyítéka minos, minthogy az utóbbi évek alatt szinte orkányszerűen zuhant fel a városi elemet képező középosztály, a hivatalnoksereg, a kisiparosok, egytől-egyig mind jövedelemszaporítást követeltek. Miért? Kérésébe nehezen vonható tény, hogy a termelő most is alig kap többet 10—20%-kal termékeiért, mint évekkel ezelőtt kapott, a megélhetés ennek dacára 60—100%-kal drágult. Ha az igények nagyobbodását is 10—20%-os drágulásnak értékeljük, — pedig ennek egyenesen ellene mond a folyton nagyobbodó városi nyomor, — akkor még mindig

nem tudjuk, hova lett 30—50%. Több mint bizonyos, hogy azon az uton sikkadt el, a mi a termelőtől a fogyasztóig vezet.

A közvetítő kereskedelem falánksága volt az előidézője a mai drágaságnak igen nagy részben. Nincs is más orvossága ennek, mint az illetéktelen haszonra dolgozó közvetítő kereskedelem kiküszöbölése, a termelő és fogyasztó közvetlen érintkezésének a lehetőségig való megteremtése szövetkezetek révén.

Létre is jött nem egy városban a fogyasztási szövetkezet, azonban alig akad egy-kettő közöttük, mely mindenben beváltotta volna a hozzá fűzött reményeket. A legtöbb városi szövetkezet csak tengődik. Akadt köztük olyan, amelyik az első években pompásan bevált, utóbb hanyatlásnak indult, annak dacára, hogy tagjai változatlan lelkesedéssel tartanak mellette.

Vajjon mi lehet ennek az oka?

Egy jól vezetett szövetkezetnek, ha még oly erős is az illető város kereskedőinek versenye, meg kell állania a helyét. Nyugot példája legalább ezt bizonyítja, pedig ott a kereskedelem jóval erősebb, jóval szolidabb alapokon nyugszik, a szövetkezeteknek tehát erősebb versenynyel is kell megküzdeniük. A szövetkezetek dolga; a kétszer kettő négy. Olosón vásárolják az árukat, mert mert nagyban vásárolnak, olcsóbban is adhatják. Hamisítatlan árukat vesznek, mert nem a nyereszkesedés a céljuk, hanem hogy tagjaik igényeit mindenkor kifogás nélkül kielégítsék. A logika szerint tehát a szövetkezeteknek mindenhol boldogulniuk kell.

Hogy a városi szövetkezetek nálunk mégis oly kevésbé boldogulnak, annak mindig lokális oka szokott lenni.

A városi szövetkezetek köré rendszeren a lateiner osztály csoportosul, amely a magasabb

Tárca.

Karácsony estén.

A legszebb regéje a világnak, mely a legnagyobb isteni erényt a szeretetet hordja méhében: varázsos karácsony este elérkezett. A nap leszáll az égről s míg a földet borító homályon átör a csillagiagyógnak áradata; itt len meg nem fejthető dolgokról beszél a féldnek világa. Magzsong az erdő s a jégvirággal ékesített ágak összehajlanak a mint a szellő átsuhan közöttük: az árnyban, a fényben mint hogyha valami hangja kelne a csodás titoknak. A vad lehajtja a fejét, s mint keletnek ormán feltűn a csillag, az Őt hirdető a kis jégcsapocskák összecsennlülnek, mintha imára hívna a mindenséget. S mluthogyha ég s föld közt a szellem szárnyak szeráfok dala hangzanék a fagyos rögökre, szívekbe ható menyei dallam, angyali ének!... Megszületett! Halleluja. A kis Bethlehem istállójában volt jászolbölcsője. Szelid állatok lehelték rá a melegséget, angyalok tárták fölébe a királyi koronát, amely helyett — akikért meghalt, tövis koronát tettek fejére. A szü-

anyának ajka érinti dicsténybe borult kisdud homlokát melyről később fönt a golyóhán véres verejték hullott alá. Oh szent karácsony, te legszebb ünnep, te a szeretet legnagyobb napja, midőn az ég toid angyal és ember örömmámorában glóriát zeng a megszületet Isten fiának. Ezen az estén, amint megkondul a haragok ércé, átzeng zengése egész világon imára borul sok millió! Itt lent minálunk a kis faluban a tanyaházban a nagyvárosok palotaiban a fenyőágak zöld gallyai közt kigyul virága a szeretetnek s millió gyermek kicsiny szívének öröme olvad édes kacajba. Ünnep van ma, mindenkinek. Ejjtél ha eljő és út az óra az éj csendjében átzeng az ének:

Dicsőség, dicsőség,
M nyben az Istennek...

Karácsonynak szent estjén Bethlehem járás van a mi kis falunkban is. Jönnék a regösök, a három pásztorok meg az angyal aki tehér ingben a bethlehemi jászol kápolnát hozza magával. Bemennek az öreg Gere Jánosok udvarába is. Megzörgetik a láncos botot, beletinynek a pásztoroktól, megcsendítik a csengőt, azután bekopogtatnak: — Krisztus urunk születéséről szép éneket mondanék, ha meghallgattatnék. — Meghallgatjuk! Hangzik belülről és kinyílik az ajtó. A három

pásztorok belépnek az angyal leteszi a kis papiros kápolnát az asztalra, megkezdődik veszte szedett krónikája szép karácsonyi éneknek. Az öreg Gere János meg a felesége meg az összegyűlt rokonsága merengve hallgatja:

Keljatek fel pásztorok, pásztorok!
Kelték nagy öröme,
Mert igau nagy vendég érkezett a földre
Bethlehemnek városában
Istállóban, rozsz pajtában.
Fekszik aszaltitónk,
Rögen várt megváltónk!
Menjetek, I.ánátok, hozzátok,
Az uraknak urát,
A Messias vezért királyok királyát!

Ott kinn hull a fehér hópehely, hosszú szél támad s mintha annak zongása a karácsonyi krónikás éneke mellett az orgona mély szava volna.

A mezai pásztorok, pásztorok,
Az elhagyott jámborok, jámborok
Vettek ajándékokat,
Sajtot és bányókat...
Meggörbíték hátukat
Ugy tisztelték urukat.

Az öreg Gere János az áhitat közben egy-egy pohár bortat kínálja meg a Bethlehem járókat, Ugy járja már ez tisztesség keresztyényi háznál. A szomszéd eg

Sirolin

emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.
Minthogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolását.

F. Hoffmann-La Roche & Cie. Basel (Svájc.)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban.
Ára üvegenként 4.— korona.

intelligenciájánál fogva valami keveset mindenhez ért, így azt is magáról, hogy szakértő a kereskedelemben is. Ezeket a szövetkezeteket vezetőik remélően a saját belátásuk szerint igazgatják, holott a szövetkezetek boldogulásának egyik legnagyobb titka az, hogy alárendeljük magukat a szövetkezeti központ utmutatásainak. Tudvalévő, hogy a vidéki szövetkezeteknek nincs módjukban, hogy közvetlenül érintkezzenek a gyárokkal, ezért volt szükség azokat egy közös központban egyesíteni. Ezek a szövetkezeti központok százakkal, milliókkal dolgoznak. Egyesül bennük a legmagasabb kereskedői szakértelem, ráadásul évek hossza során kitapasztalhatták, mennyi minden próbált körülmény segítheti elő a szövetkezetek boldogulását. Bizonyos tehát, hogy a szövetkezetek vezetéséhez jobban értenek, mint a városi szövetkezetek laikus igazgatóságai. Ennek dacára ezek az igazgatóságok vajmi keveset törődnek a központ utasításaival. Az árukat kényük-kedvük szerint szerzik be, felülnek minden bőbeszédű ügynökök, igen sokszor az üzletvezetőt tartják a kereskedői szakértelem tökélyének. Előfordult továbbá az is, hogy a városi szövetkezetek igazgatói saját önző céljaik elérésére használták ki kivételes helyzetüket a szövetkezetnél.

Ezekre lehet rövidesen összefoglalni a városi fogyasztási szövetkezetek vezetőlétszámának okait. Bizonyos, hogy a szövetkezetek hátrányban vannak a falusiak mögött a városi kereskedelem erősebb versenye miatt is, ámde a versenynél jóval többet ért az, ha a vezetők kizárólag saját gusztyusuk szerint igazgatják a szövetkezeteket.

Pedig a fogyasztási szövetkezetek, ott a hol erős alapon állanak a hol meg van a megfelelő szakértői vezetés s ha az áremelő szövetkezetekkel szemben üzleti versenyt tud teremteni, ott nem ismeretes az a mindnyájunkat erősen érintő veszedelem, — mit drágaságnak nevezünk, — s mit legjobban éppen a városi fogyasztó érez meg.

Városi ügyek.

23010/908. szám.

Pályázati hirdetmény.

Kőszeg szab. kir. városnál üresedésben levő alant felsorolt és 1908. évi december 30-án megtartandó részleges tisztújításra betöltendő állásokra avagy azok betöltésével utána megüresedendő egyéb állásokra az 1886. XXII. törvény cikk 78. §-a alapján biztosított jogomnál fogva ezennel pályázatot hirdetek.

Betöltendő:

Polgármesteri állás kinek évi fizetése	3600 K.
lakpénze	500 K.
Számvevői állás, egyúttal adóügyi tanácsos évi fizetési	2000 K.
négy évi szolgálaton túl	2400 K.
lakpénze	400 K.
Erdőtisztviszti állás kinek évi fizetése	2600 K.
négy évi szolgálaton túl	3000 K.
természetbeni lakás föld s kert illetmény.	
Adótisztviszti állás kinek évi fizetése	1600 K.
négy évi szolgálaton túl	1800 K.
lakpénze	300 K.

Ezen javadalmazások ugyan a város önkormányzati szabályrendeletében már meg vannak állapítva, azonban ezen szabályrendelet, felsőbb hatósági jóváhagyást még nem nyert s az így még nem jogerős, mely körülményre a pályázók figyelmét külön is felhívom. Felhívom a pályázni óhajtokat, hogy minősítésüket

igazoló okmányaikkal felszerelő kérvényüket és pedig a polgármesteri állásra vonatkozókat közvetlenül nálam a többi állásra vonatkozókat pedig a város leírt polgármestere útján hozzám a választást megelőzőleg 2 nappal vagyis 1908. december 28-ik napjának déli 12 órájáig annál is inkább beadják, mert a később érkezőket figyelembe venni nem fogom.

Sombathely, 1908. dec. 9-én.

Herbat Géza,
alispán.

4349/1908

Hirdetmény.

A kőszegi önkormányzat intézet javára adományokat elfogad a polgármesteri hivatal.
Kőszeg, 1908. december 19-én.

August János,
polgármester b.

Hirek.

Boldog karácsony ünnepeket kívánunk lapunk elöljáróinak és olvasóinak.

„Kőszeg és Vidéke”
szerkesztője.

Kőszeg az utolsó lakbérosztályban. Adtal uram esőt, de nincs köszönet benne. Végre megérkezett a nehezen várt lakbérosztályozás, mely szerint városunk a VII. lakbérosztályba — tehát a legutolsó! fokozatba soroztatott s a tisztviselők lakbérére e szerint 10—20 koronával emelkedik csak évenként. Sok megaláztatás érte már — igazságtalanul — városunkat, de még ilyen nem, hogy egy szabad királyi város az utolsó fajúval egy kategóriába sorozzanak. Valóságos forradalmat okozott a tisztviselők között, kik e koldus módra adott alamizsnát nem is szándékoznak felvenni, s a végőség fogának küzdéni, hogy ezen halálosan fenyegetéssel megállapított osztályozás meg legyen változtatva annyival inkább, mert ezen megállapítás 10 évre történt. Csakugyan neveltséges állapot, hogy egy 8000 lakossal, három-téle katonasággal, katonai alreáliskola, főgimnázium, polgári iskola, ev. felsőbb leányiskola, tanítónőképző stb. intézettel s elég nagy vasuti forgalommal bíró szab. kir. város illetékes helyen oly kevesre becsültetett. Megemlítjük, hogy a sokkal kisebb helyek illetve községek, mint Czeldömök, Sárvár, Szt. Gottkárd az V-ik, Körmeud, Felső Pulya a VI-ik osztályba lettek sorozva. Nem mondjuk hogy nekik nincs erre szükségük, de nekünk meg jogunk van azt követelni, mert drágaság tekintetében már már felettük állunk, hogy Kőszeg szab. kir. város legalább a IV-ik lakbérosztályba kerüljön. Kár, hogy azok, kik ezt a sérelmes megállapítást készítették, nem tapasztalhatják személyesen azt a drágaságot, ami itt a lakosságot s különösen a tisztviselőket sújtja. Kőszeg városában lakó összes tisztviselők szombaton délelőtt fél 11 órakor a kir. járásbíróház épületében értekezletet tartanak, hogy sérelmeik miatt a további lépéseket megtegyék. Reméljük, hogy *Laasné* Hugó országgyűlési képviselőnk *Kőszeg sz. kir. városán* esett sérelmet orvosolni fogja. Nagy igazságtalanság esett meg városunkkal, a tisztviselőkkel, mely míg egyrészt szinte neveltséges, más részt elviselhetetlen.

Esküvő. *Kárpáti* Sándor, soproni tanítónőképző-intézeti tanár e hó 27-én, vasárnap, vezeti oltárhoz *Tiefbrunner* Irma kisasszonyt, a soproni evang. templomban.

Esküvő. *Lahner* Géza a kőszegi kath. főgimnázium rajztanára vasárnap e hó 27-én köt házasságot *Láhm* Antonával Szent Eudrén.

Polgármester választás előtt. Kőszeg város képviselő testülete a polgármesteri állás betöltését illetőleg az ünnep napok egyikén a városház közgyűlési termében előértekezletet tart, mely iránt nagy az érdeklődés. E kérdésben dr. *Stur* Lajos elnöklété szórdán

este bizalmas értekezlet volt, melyen megjelentek *Freyler* Lajos, *Szova* Ferenc, *Terplán* Kornél, *Gürtl* Ödön, dr. *Deutsch* Lajos, *Fuchs* János, *Schönbauer* János, dr. *Szemző* Sándor és az ügy megvitatása után abban állapodtak meg, hogy e hó 27-én vasárnap délelőtt 11 órakor a városház nagytermébe meghívják az összes képviselőket, hogy a polgármester kérdést illetőleg végleges megállapodásra jussanak s mint halljuk, egy kimerítő memorandumban fogják a közökhöz kifejezésre juttatni mit illetékes helyen küldöttsegileg adnak át.

Uj adóhivatali gyakornok. A szombathelyi m. kir. pénzügyigazgatóság a kőszegi m. kir. adóhivatalhoz *Kirschl* Armin végzett középiskolai tanulót díjas gyakornokká nevezte ki.

Névmagyarosítás. A belügyminiszter megengedte, hogy kiskoru *Wiener* Antal, dr. *Wiener* Márk kőszegi rabbi fia, a budapesti kereskedelmi akadémia hallgatója, családi nevét *Vas* ra változtassa.

Műkedvelői előadás. A helybeli kath. leányegyesület a farsangon egybekötött műkedvelői előadást rendez. Színterül: „*A cizmadia mint kísérlet*.”

Pásztortjáték. Mult vasárnap és hétfőn délután az elemi iskola rajztermében az elemiiskola növendékei szépen sikerült pásztortjátékot adtak elő. A kis műkedvelők igen jól játszottak, különösen jók voltak, *Hack* K., *Frankenbörger* J., *Schmidt* R., *Hegedűs* J., *Ringhofer* I., *Jagits* M., *Holéczy* Anna és *Ilus*. A közönség elég szép számban jelent meg a bevétel, a mely a kirándulási alapra fordítottak 70 kor. volt.

Sajtóper. A „*Günser Anzeiger*” mult szombati számában egy cikket közölt az erdő megkárosításáról. Ez alkalmával a németországi erdőtörvény egy szigorú szakaszát idézte. Ha ismerné a magyar törvényt, abban is hasonló szigorú találatot volna. Ezen cikkhez az író azt a megjegyzést is fűzte, hogy nálunk a rendőrhatalóság csak legfeljebb 1-2 koronás büntetéseket alkalmaz és csak ha „személyes motívumok” vezetnek, alkalmazza a törvényt teljes szigorát. Ezt a rendőrhatalóság magára nézve sérelmesnek tartván, megkereste a királyi ügyészséget, hogy az író ellen az eljárást hivatalból megindítsa. Megjegyezzük, hogy az író aligha ismeri a magyar erdőtörvényt, mert különben tudnia kellene, hogy az erdőtörvény minden részrehajló bíráskodást lehetetlenné tesz, mert a bírság összege azon érték s károsszeghez alkalmazkodik, melyet az erdőhivatal, vagy szakközeg megállapít. De egyébként is tudjuk, hogy rendőrhatalóságunkhoz a részrehajló ítélkezés gyanújának még az árnyéka sem tér. Ez egy közismert dolog s így alighanem a „személyes motívum” a cikkírásban leledzik. A sajtóper majd igazolni fogja.

Halálozás. *Gruber* Ernő irnok 46 éves korában Kőszegen elhunyt. Temetése e hó 24-én délután 3 órakor ment végbe nagy részvét mellett.

A városi legtöbb adót fizetők névjegyzéke ellen annak idején, mint megirtuk *Horváth* Sándor nyugalmazott kizredes felebbezést adott be, mert a névjegyzékből kihagyták noha 431 kor. adójával felveendő lett volna. Vármegyének alispánja a felebbezésnek helyet adott s így *Horváth* ezredes belkerül a névjegyzékbe, még pedig a 26-ik helyre, mi által az ev. gyülekezet miut legutolsó rendes tag, a póttagok sorába szorult.

Megbizottság tag választás. A doroszlói kerületben egyik megüresedett megyebizottsági tagságot e hó 29-én töltik be. A jelöltek közül dr. *Szemző* Sándornak van erős kihatása, kinek komoly ellentelöltje *Gerecs* Szaléz bencés tanár.

Betoppavillon a katonai alreáliskolában. A kőszegi katonai alreáliskola telkén a tavasszal egy elkülönített betoppavillout építenek a járványbetegek elhelyezésére.

A vasuti pályaudvar kibővítésével megoldást nyert azon régi óhaj is, hogy a szűk folyosó kibővült. A pénztárnál karfát alkalmaztak és a két kijárával minden nagyobb tolongásnak elejét vették, mire már csakugyan szükség is volt.

rokon gyermeknép pedig alig várja az ének folytatását Gere Jánosné asszony a kis ablakon át kinéz a nagy éjszakába. Ott kiun világít a hold, s olyan kék az égboltozat, mint hogyha ezüst szögekkel volna kiverve. Rugyognak a c-sillagok, a fényük szinte szikrázva türik meg a kis templomnak ércatornyos tetején. Oreg Gere Jánosé mindezt most nem látja. Egyszerű lelkének gondolata messze jár. Tul-tul zugó tengeren. Valami nagyon idegen városban, ahol még sohase volt. Ott keres egy ifju embert, akit ahogy megtalálna, fülébe lelkébe szívébe zokogná: Edes fiam Pál! Van-e boldog karácsonyod? S ott bent tovább haugzik a bethlehemes ének:

Pásztorok hol vagytok,
Talán még alusztok,
Gyórsan frissen keljetek,
Jézus előtt legyetek.

Ott messze messze a tengereu tul a nagy városban ezen az estén szintén elhallgattak a gyárak kéményei. Egy nagy ház nagy szobájában sokan vannak együtt. Ugy látszik magyarok. Egyiknek eszébe jut: othou ma szép karácsony este van. A többi ki hangosan ki lelkében utána mondja, sugja: othou most szép karácsony este van, s forró köny omlik barázda arcukou! Valami sarokból előkerül egy beteges ember. Alig huzza magát, fiatal volna még, de orcája aszott, s óz a hajszája. Leül az asztalhoz s ír, levelet ír. Reszket is könnyez is mint írja:

Kedves apám-uram!
Édes szülő enyém!

Othou ma szép karácsony este van, boldog karácsony is kívánok maguknak mind közönségesen ki atyafisággal meg friss egéséget. Hej, nekem hiányzik a

nagy Amerikába. Cleveland városában, a boldogság mindanuyitjuknak is akik csak itt vagyunk. Ez soraimmal a szent ünnepekre nem akarom szomorítani szeretett szülem, de mivel ugy is csak ünnepek után kapják meg, megírom ez estin, mikor othou talan éureám is gondolnak. Legalább is gondol szülő anyám lelke. Hát engem pénat sok pénzt keresni hozott ki hazamból a vágyam és találtam itt nagy bus nyomoruságot. Sok csavargás után egy baubyában kaptam muukat. Szent ásunk ott egy földnek gyomrában, napi két dollár 20 bentré, ami alig volt elég az evésre lakásra. De mégis csak éltem. Egyszer ám nagy robbanás támadt, leszakadt a bányá, 200 magyar embert temettek el akkor. Engem másnap ástak ki a föld mélyéből. Elteu még de össze voltam zuzva, kezem lábam törve...

Othou oreg Gere Jánosékuál végét járja már a bethlehemi ének. Pásztorok, angyalok atyafi szomszédnak, mézes mázos tészta, fonott kalács, jó bor kerül az asztalra. A bethlehemjáró nem is nagyon kínáltatja magát, sőt még így tódítja a versés beszédet:

Ó, ó, ó,
Három ostendős toklyó,
Vörös hagyma, egy kis só
A bográcsba vóna jó.
É, é, é,
E koró bor e mellé,
Torkainkat megkenné
Nem lehetne jobb enné?

Az a beteg ott a tengeren túl nagy városnak egyik nagy házában folytatja levelet: „... Ó, edes jó szüleim, de sokat szenvedtem, az ispotályba... Mikor már a csontom félig összerorrott — dehogyan várták meg az egész gyógyulásom — az utcára tettek. Gyöngült

beteg testtel, nem kaphattam munkát. A hazabeliek kegyelméből enni, meg szállást adtak. Most is itt kucorgom betegem. Erzeim, hogy itt soha meg nem gyógyul a beteg mellem. O tudom, othou meggyógyulna. Az edes szülőitől a patak vizétől, a fa levelétől, édes anyám áldott jó kezétől. Ezen a szent estén azért arra kérem edes szülem kendtek, az Isten nevére, hogy küldjenek pénzt, hogy mielőbb haza is mehessek. Ugy-e hogy küldenek? Minden órán várom. O küldjenek kendtek szenvedő fiuknak, a Pálné.” Az a beteg ember a levelére a címet is ráirta. T. c. Gere János gazdálkóló urnak, Gerlés községben. Azután elvánszorgott vele a legelső postára és feladta. Mikor hazatért, majdnem hogy ugy rogyott a szalmazájkjára. Othou meg Gerlésen éjféli misére szólott már a harang. Gere Pál mint hogyha a tengeren által zugó szavát meghallotta volna. Ezzel is aludt el Almodott, othou volt, a bethlehemesekkel, oreg szüleitől a földre borulva, ezen a szent estén együtt énekeltek.

Menyből az angyal,
Lejött hozzátok, pásztorok
Hogy Beil-beom!
Sietve menjünk! Iásátok,
Istennek fia,
Ki ma születik já-gollna,
Melleite vagyon, az édesanyja
Mária,
O léssen nektek, ödvöndőtök
Valóban
Elindulának,
El is jutának,
Szent Mária-nak
Jojoakét mondának.

Megbizottak a képviselőtestületben. Kőszeg szab. kir. város képviselőtestületében a jövő 1909 évre virili-jogon a következő nyertek megbizást: A községi takarékpénztár részéről Jagits Antal az evang. egyház-község részéről Stettner Oltó, özv. Waisbecker Henrikné részéről Schöffer Gusztáv, özv. Sziklay Jánosné részéről dr. Szendrői Sándor özv. Matics Jánosné részéről dr. Havas Gyula, Herczeg Esterházy Miklós, az általános takarékpénztár és özv. Tuczentaler Lajosné megbizott-jukat még nem jelentették be.

A harapós kutya. Köles Gyula bogvár mester kutyája nem a legjamborabb fajtaiból való. Horváth Béla könyvelő ugyanis feljelentést tett a rendőrségen, hogy Köles kutyája veszélyezteti a város alsó részén járó közönséget s ő is csak lityükösének köszönheti, hogy a kutya meg nem harapta. A feljelentésre a rendőrség az eljárást megindította és Köles Gyulát szigorú pénzbírsággal büntette meg.

A községi általános takarékpénztárnál megüresedett könyvelői állásra vagy 30 pályázó jelentkezett az állást 30-án töltik be.

Sörgyári közgyűlés. A községi sörfőzde r. t. e hó 28-án tartja s városház közgyűlési termében ez évi rendezett közgyűlést. Az igazgatóság ez uton is felkéri a rész önyeseket, hogy az ülésen minél számosabban jelenjenek meg.

Kőszeg a boszniai katonákért. Boszniába küldött hadiflank számára egybegyűlt összesen 300 korona. Ehhez hozzájárultak: Kőszeg város 60 kor., a községi takarékpénztár 20 k. a honvéd tisztikar 24 k.; Alt. tpénztár, Freyler Lajos, Czeke Gusztáv 5 k.; a szent benedek-rendi titkár, Schönbaner János, Sisovics Lajos 3 k.; özv. Markovits József, özv. Chernel Kalmáné, báró Miskéné, Piersz örnagy, Dellin Gusztáv, dr. Bardos, gróf Götzen, Stegmüller Maria, dr. Lauringer Jánosné, Bobuss Ignác, Schneider Konstantin, dr. Kovács Istváné, Tipka, Kocor Károlyné, Kubinek, Weber Antal, Unger Elek, Martinkovics Matyas, Kopfstein, Rosenstingl, Mihalcs is, Waisbecker Ele, Németh Imre, Fülh Károly, Maitz Magdolna, Freyberger Sándor, dr. Stur, dr. Schneller Aurél, Rusznyak Matyas, Mohr Vilmos 2—2 kor. Wocherné, Gombás Ele, Keszler Mártonné, Kiss Károlyné, özv. Foltanek, N. N. Adler testvérek, Eitner Imre, dr. Dreiszker, Krampol, N. N. özv. Freyler Enilia, Weinberger Gusztáv, Róth Sándor, Karner Matyas, Waisbecker Henrik, dr. Deutschné, Mayer, Perkovits Ede, Radike Laura, Gratzl János, Wölfler József, Takács József, Eitner, Csikós Ele, Lauringer Ferenc, dr. Waisbecker Antalé, Tangl Adolf, Schwarz, Nagy Adorjáné, Janosa, Kirchknopf Mihály, Wentzl Mihály, Róth Jenő, Angerer Ferencz Wierer, Bass Rozsó, Korchnáros Gáspár, N. J. Jermondy Gusztáv, Serényi Akos, Schaar, Gerencsérné, N. N. Zajcsek, Fuchs János, Török János, Zerthofer Mihály, Lás József, Gruber Gusztáv, Molnár István, Szebold 1—1 koronával, számosan adakoztak 1 koronán alul Kopfstein Samu 3 pár meleg harisnyát adott. A befolyt adományok a 15-ik hadtest parancsnokságához küldettek el.

A „Háziorvos” című népszerű egészségügyi folyóirat most megjelent, 36 oldalra terjedő karácsonyi száma egész sorozatát hozza az általános higiénia körébe vágó közérdekű és tanulságos cikkeknek. Így Dr. Preisich Kornél egyetemi tanár, körhízi főorvosnak „A vörhenyjárványról”, Dr. Kovács Aladárnak „A tüdőbetegségeket gondozó intézetekről”, Dr. Schwarz Gusztávnak „A postai alkalmazottak egészségügyi viszonyairól”, Dr. Bród Miksának „A szabók higiénijéről”, dr. Kemény Ignác törzsorvosnak „A gyermekek némi felvilágosításáról”, stb. stb. irt nagyszerű értekezési, nemkülönben Abádi Imre tárcája „Emberek között”, Gyulai György Károly tanár, közegészségi író tanulságos cikkei, Dr. Luigi Barcetti olasz orvosnak „A felesleges vakbél” című irt pompás karcolata, továbbá a nagyszámú különösen tanulságos „Apróságok” igazán érdekessé teszik a mindjobban-jobbban terjedő lapot; melyet mi is melegen ajánlunk olvasóink b. figyelmébe annál is inkább, mivel a lap előfizetési ára egy évre 2 korona 4) fillér, tehát olyan csekély összeg, melyet a szerényebb vagyoni viszonyok között élő ember is könnyen nélkülözhet és amely sehogyssem áll arányban a lap gazdag szemléli tartalmával. „A háziorvos” szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest VI. Andrassy-ut 27. szám alatt van, ahova az előfizetések beküldendők.

A Divat Szalon, nagy olvasóközönségünk e jószágát méltán kedvelt családi lapja, immár XXII. évfolyamát járja. Minden dicsegetni lehet mond róla ama tény, hogy ez idők alatt a Divat Szalon költőközönségének időjéből való régi divat lapok mind kidőltek az olvasók esakakoztak a közönségen maradt legjobb család divatlap olvasóközönséghez. Ebben az időben már nincs város e nincs magyar utitár, s hol köthetőnek nem a legnagyobb érdeklődéssel várják a magyar gazdasági viszonyokhoz mért takarékos öltözködés tanító át s egyben a legjobb szándékú szerkesztett családi lapot, a Divat szalont. — A mai nehéz életviszonyok körül valóban kétségbeesés meg kell becsülnünk a nagy irányú divatlapot, mely asszonyainkat nem a divathobortok majomlására, hanem takarékoságra és munkára tanítja. A „Divat Szalon” ugyanis igen keveset teret enged az úgynevezett Párisi divatnak, melyet a mi társadalmi és gazdasági viszonyaink közt nevelés és kár nélkül viselni csakúgyan nem lehet, ismét s a azonban a jóízléshez tartozik, és e helyett a valóban szép elgáns praktikus öltözékek, kalapok stb. készítését tanítja. A Divat Szalon ugyanis ingyen és szívesen szolgál, pontosan az előfizetői érteke szerint s e szabások által a lapban bemutatott tolelak otthon is elkészíthetők. Szorgalmas törekvésekre azaz az a lap olvasóit az iparművészeti munkák tanításával, háztartásra vonatkozó tanácsokkal, s a jól végzett munkáikodás jutalmával egy teljes jól szerk szett, nemes írók munkáival gyarapított szérirodalmi részével s egy jóaravól gyönyörűekkel ad a tanulnivalók mellé számos szórakozást is. A Divat Szalon kulcs kulcsú és a belső tartalomból. Színes képek, ábrák, díszes borítók, kiváló hölgyek arcképeinek bemutatása, ismeretterjesztő cikkekhez adott illusztrációk mind sikeresen sorakoznak ehöz, hogy a magyar olvasóközönség ez években régi, de fájóképpen mindig friss és új család lapját a külföldi divatlapok fölé emelje. A Divat Szalon különösen olcsóságban is kiállja veük a versenyt, lévén előfizetési ára: egész évre 12 K., felévre 6 K. és negyedévre 3 K. Munkatársaságát ingyen és bérmentve küld a Divat Szalon kiadóhivatala Budapest, IV., Eskü-ut 5. sz.

Belvedere szállodát (Wien III. Landstrasser-Gürtel) a déli- és államvasut közelében az aspangi vasut mellett, a szép Maria-Jozefa parkon, gyönyörű kilátással, az utazó közönség figyelmébe ajánljuk. A szállodában 300 szoba van. Villamvilágítás. Szobák már 2 koronáért kaphatók.

Anyakönyvi statisztika. A községi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időkben a következő születési, és halálzási esetek jegyeztek be:

Születés.
Dec. 13-án: Maitz Antal és Bigner Maria, fia János, r. k.

Dec. 15-én: Seper Ignác és Klein Terezs leánya Terezs r. k.

Halálozás.
Dec. 16-án: Schmidt Maria 18 éves, r. k., tüdővész.
Lakner János esperes, 46 éves, ev., gumókor.

Dec. 17-én: Nagy Sándorné szül. Kéry Julia r. k. 26 éves, tüdővész.

Karácsony ünnepe.

Írta: Várossy Mihály.

Megszületett a Messiás;
De tiszteletere
Nem arany nap kelt fel, hanem
Ej szült a vidékre
Ints-n minket ez esemény,
Folyvást intson minket!
Tündöböljön lelkiünkön a
Szüz napja a hitnek.

Megszületett a Messiás;
S az ég és földre
Mindent vadul elpusztító
Szomorú tél jött le.
Intson minket ez esemény,
Hogy reményünk felett
Mindörökké zöldüljön a
Loddicöb kikelet.

Megszületett a Messiás!
Ez a nagy természet
Füött három féll borong,
Nincsen abban élet.
Intson minket ez esemény,
Hogy buzgó szívünkben
Folyvást éljen a szeretet
Teljes életünkben!

Az unya szive.

(Némethöl).

Várossy Arankától.

„Boldog”-nak neveztetik a karácsony. Valóban az is, de csupán a gazdagok házában, hol a fény és a vilámság ölelkezik. Hát a szegénynek gyuhójában? Itt is, de csak úgy; hogy ha nem nyomorúság, hanem egyszerűség tanyáz és megelegetés. Ott azonban, hol végsőség, halálos betegség és kétségbejítő bánat uralkodik, ottan a karácsony — boldogtalan.

Ilyen boldogtalan karácsony estéje lepte meg B. városkától a jó messze levő vízi-malmok melletti egyik házacskát; honnan a setét, zordon téli éjszakába az ablakon át gyenge gyertyavilág dereng. Ez mutatja, hogy e kietlen pusztaságban emberi lények pihegnek.

Köröskörül kopár, magas hegyek ormái és vadon sziklák oldalai emelkednek ég felé, melyeket vén erdők ölelnek. A tél hideg hellellete nem kímélte a tavaszkor bajos völgyet sem, mely mostan olyan deredt és a városkát minden közlekedéstől elzárja. A falakon kívül nem jó tanyázni, mert a ragadozó farkasok a rengeteg erdőkől sűrű látogatást tesznek. Nagyon otthonosak a vérengző állatok a környéken, melyek éjjelenként a láncos ebeket, nappal pedig a pásztor elől a juhokat ragadják el.

Ilyen farkasordító, félelmetes és fagyos téli éjszaka sugárzott halaványan egy magányos lakocská ablakából a gyertyavilág. Nem zuhogott a folyam vize, mivel az erős tél hatalmas jégbillésekre verte azt. Nem kelepelték a malmok kerekai, hiszen egy csepp víz sem volt azokra. Azt lehetni, miszerint itten e kihalt tájon nincs egyetlen élő lény sem. Azonban az ő lelke létezését elárulta a sápadt gyertya fény. E halk világítás mellett örködött és dobogott egy szegény emberi szív, egy ifju édes anyának szive beteg gyermeke bölcsője mellett. Egyszerűen és elhagyatva végzi kötelességét: gyermekének forró homlokára vizes kendőt borogat felváltva. Minden váltás után térdeire borulva kéri a szent karácsonyi Jézuskát, hogy küldjön ide is egy angyalt, ki vigasztalja őt s egészségre hozza a kisedet. De a szent karácsonyi angyalok közül egy sem jött el, hogy gyógyító kezét a gyermeknek beteg homlokára tegye. Így virrasztotta át az éjszakát — Reggel felé a kised lélekzete megcsendesült, kezei hidegebbek lőnek, homlokán az erek gyengébben mozogtak és szemhéjjai lecsukódtak. Az anya három heti tapasztalás után tudta, hogy szeretett gyermeke egy napra neki megint ajándékozva van. Még egyszer gyengéden telemelte betegének fejét és nedves kendőt tett alá. Ezután az ablak mellé ült, lejté karjaira támasztotta, forró homlokát az ablak hideg üvegére helyezte és nézett elbágyadt szemével a havas éjnek vigasztalan homályába, melyet a hold még sápadtabbá tett. Külső tevékenység mostan nem foglalkoztatta; tehát

a lelke elé tükröződött élete pályájának gyászos mult-jába pillantott.

Margit. — ez volt az ifju anya neve, a szomszéd faluból való volt és vagyonos szülőknél gyermeke. Édes atya, Havasy István, nagy gondot fordított gyermekeinek nevelésére. Margit volt a legfialabb, ki főképen ügyes tanító keze alatt művelődött ki. Valás Józsefnek hivatott a szakavatott mester. Euek egyetlen egy fia, Miklós, lett Margitnak férje.

Miklós őszintén szerette nejét; azonban ezen őszinte szeretet langja egy váratlan körülmény folytán kialudt. A férj tudni illik, — háboru ütött ki. — katonának besoroztatott s elvitette. A katonai pálya veszedelmes a könnyelműekre: itten Miklós a csapadarság pokoli örvénybe sodortatott és megfeledkezett nejáról. Ezen elhanyagoltág igen megszorította a fiatal asszonyt. Megszűnt azonnal a házasság részére a pártfogás is, mert Havasy István meghalt s a vagyon elosztván, nem jutott oly jelentékeny örökség Margitra, mennyit képzeltek Miklósok rokonai. Ezek éreztették is minden alkalommal a dolgot az ifju nővel.

Miklós is haza jött a katonaságtól, de szerfelett hidegen bánt nejevel; terhére volt ez. A talu sem tett neki, azért ritkán mutatja magát otthon: hanem a szomszéd városban levő fiatalokkal járt el vadászatra, táncvigalmakba s egyéb haszontalan multságokba. Ha néha haza látogatott, folytonosan szemrehányásokkal illette nejét, kit Miklósok állok rokonai is egyre keserítették. Végre az elszomorodott ifju asszony elhárította magában, hogy nagynénjéhez, megboldogult édes atyjának nővérehez megy lakni a vizimalomba.

Miklós sokáig nem időzött otthon sőt hiába is várta Margit; azért levelet irt férjéhez, kit szelid szavakkal jobb utra intett. De ezzel nem gondolt a tévedt ember, kit másfél évig nem látott neje. Ezen idő alatt Margit anya lett, mit a fiatal nő szintén megirt Miklósok, azonban még sem jött haza.

A szerencsétlen anya mindenképp elhagyatván, már csupán gyermekének élt és most beteg kisedének az ágya mellett ült, úgy féltette, hogy elveszti. Nagy fáradsággal s odaadással szerze meg azt, mit az orvos hasznosnak vélt, heteken keresztül szemeit be nem hunyta. De a gyógyszernek nem adtak meg a gyermeknek tökéletes egészségét, mert mosoly nélkül, sirással fogadta anyját az orvossgot. A sorsüldözött szegény asszony remény nélkül nézte a hófedte téren a feljövő napot.

Most az udvaron lódobogást hallott. Az orvos jött, dideregve a nagy hidegtől, a nagynénivel a szobába lépett. Az ágy szélére ült, nézte a gyermek kezét, észlelte az utereket és tapogatta a homlokot. — Éles szemekkel nézett az anya az orvosra, ki végre így szólt: „Valtozáson megy át valahára!”

Margit megdöbbsent. Még nincsen minden elvesztve, — folytató az orvos az életerő meg van. Könnyen megtörténhetik, hogy a láz a közelebbi éjszakán terhesebb lesz. Ha ez be áll, akkor igen erős szerrel kell ellentállanunk. Új cseppeket rendelék, jegyezze meg jól asszonyom! A nappal csendesesen telik le, estig mit se tegyen, hanem nyugodjék. Este azonban, tíz óra előtt, vigyázzon a kis gyermekre; ha ez úgy marad, mint mult éjjel, ne tegyen semmit sem, ha pedig torró lázt észlel és nyugtalanságot: akkor gyorsan adjon neki óranegyedenkint tíz cseppet. Ettől függ élete.

Amíg az orvos a vényt (receptet) ír, szól a nagynéni: „Eppen itt jön Pau a kettős fogattal, B. városba kocszik, onnan buzát hoz ide. Így az orvoszereket is elhozhatja a gyógytárból!”

Az orvos felnézett és mondá: Pali vissza jön-e még naplemente előtt? Mondom asszonyom, hogy sok tügg a cseppektől.

Naplemente előtt bizonyosan vissza jön Pali, — mondá a nagynéni, — ő jó és becsületes ember.

Felállott az orvos, kezét fogott Margittal, a vényt pedig a nagynéninek adá s eltávozott. Pali átvette az orvosi rendelvényt és szintén elment. A nagynéni a csendesesen alvó kis beteg mellett maradt, Margit pedig lefeküdt és elaludt. Mire felébredt, épen nyugodni kezdett a nap.

Pali visszajött-e már? — kérdé az anya. Még nem — teletta a nagynéni, — öt órányi időköz van tíz óráig, ne aggdódjál, ó addig bizonyosan visszajön.

Mindketten étkeztek. Margit, álam után jobban érezvén magát, néhány óráig beszélgettek a kerékes rokka mellett. A teli óra nyolcat ütött. Kint zugott a szél. Most már aggdódom én is — nyilatkozték a néni, — hogy nem érte-e valami baj Pali a lovakkal, most már itt kellene lennie, ha baja nem történt. Átmegyek a malomba s meghallom, nem tudnak-e ott valamit felőle?

Ezen szavak után eltávozott. Az ifju anya magában maradt rossz sejtelmével. Nyugodtan feküdt s aludt még a gyermek. Kilenc óra felé visszajött a nagynéni és mondá: „Vince a felső malomból éppen most jött meg és beszél, hogy az erdőben rossz idő van, a szél befutta az utat hová, Pali a szorosig jött, ott fennakadt, itt látta őt Vince. Pali kifogta a lovakat, B. városba visszalovagolt s ott tölti az éjjel.

Margit kezét morzsolta. En tehát, — mondá. — a cseppeket éjszaka előtt meg nem kapom, nem tudta azokat valami gyalogos által kiküldeni? Igen! — felelte a néni, — ha talált volna valakit. De Vince mondja, hogy odalent az erdőben csak a farkasokról beszélnek. Tegnap reggel egy iskolába menő fiut téptek széjjel. Összebezárták a környék lakói, hogy a legközelebbi napokban nagy vadászatot tartanak a farkasokra.

A míg az öreg nő ezeket előadta, megrezsent a gyermek a bölcsőben, hangosan felsikoltván. Az anya

oda ugrott s ölébe vette. Forró volt a beteg és lázban szenvedett. Nagy görcsök állottak be. Itt volt a válság. Kénytelenített Margit mégint az ágyba tenni a kislendét s az orvos vizsgálatát jutottak észébe: „Minden a cseppektől lügg”. Ezen szavak nagyon a szívére hatottak. Mig nappal aludt azon reményben, hogy Pali elhozza az orvosságot, minden percet rosszal.

Mentem volna magam nappal! — mondá. — De miért ne tudnék menni most is?

Felugrott, nagy kendőt kötve fejére. A nagynéni megtogta kezét és mondá: „Magad mennél ilyen éjjel az erdőn át, hiszen nincs ualad a vény sem!”

Margit megállt; belső félelem látszott arcán. „Mégis, — tördel, — orvosi vény a gyógytárban van, vagy Palinál, ennek lakását pedig tudom. A városban leszek két óra alatt, sietve megteszem ez utat másfél óra alatt s így éjfélikor itt vagyok, talán még megmenthetem gyermekemet.

Hallgas reám Margit! — esengett az öreg asszony, — arra nem számíthatsz. Úlj mellém még egy percig. Titkos dolgot közlök veled.

Margit bámulva nézett nagynéjére. Lásd fiám! — mondá emez halkán. — A gyermek homlokán halotterecske van.

E szavaknál a gyertyát a gyermek arcához tartá, hol megmutatta a kék érvonalat, mely egyik szemétől a másikig nyult. Az ifju nő megdöbbsent. Emlékezett a közvéleményre, mely szerint két even túl nem élhet a gyermek kinek ilyen ere van. De csak egy percig gőzött szívében ezen közvélemény.

Nagyném! — mondá meglehet hogy igaz van: de ha gyermekem ez éjjel meghal, nem az éj miatt, hanem a cseppek hiányában hal meg. Megyek! ne is tartson vissza!

A fogasról le vett egy lámpást, mert a hold későn jött fel. Vállaira nagy kendőt tett, melyet mellén keresztbe kötött. Kis gyermekét össze-viszta csókolta. Ki tudja, életben lelé-e még? Kiment az udvarból, hol egy szegletből tejszét vett elő. Elhagyta a malomgát mellett a kőcsutát, melyet hó lepelt el. Betért az erdőbe. Dühöngött a vihar. Így jutott el fele utra; de nem csüggedett el. Hegyről-völgybe s innen magaslatra kellett mennie; néha térdig érő havon át törtetett, végre elérte B. városát s abba a gyógytárt. Többször csöngetett a bezárt ajtón és negyed óra múlva megnyitotta azt a segéd. A vény itt találtatott. Pali valóban beadta azt s a gyógyszer megkapta. Margit elmondá, hogy miért nem kaphatta meg az orvosságot. A segéd újra megkésztette azt. Kendő alá rejtette az üveget Margit. Egyet ütött az óra, midőn az erdőbe jutott. Lámpájából a világítás elaludt ugyan de a hold világított utjára.

Veszélyre nem gondolt; de midőn a széleslapályt elérte farkasnyomokra bukkant. Elérte a völgyet mely lakhelye felé nyult. Ugattak a falusi ebek. Térebélyes fához jutott. Innen látott fekete tárgyat közeledni. A nagy ta ányékába ugrott, kezében feltartván a tejszét. A fekete pont sokasodott és nagyobbodott. Világosan látta hogy egy anyafarkas két fiával. Egymás mellett futottak el a vadak, egy fiatal állat hátra maradván. Igen közel voltak már, szuszogásukat is hallotta s a vén anyafarkas egyik kölykével hirtelen Margit mellett elfutott, a másik farkas pedig fáradián iparkodott utánuk. De ez legott megállt, szaglálózott s egyenesen az ifju asszonyra rohant, ki ujjait a fejére nyelére szorította s azou pillanatban, midőn a vadállat az ütés alá jött, a fénylő szemek közé csapott. A leütött állat szörnyű ordítás után a földön elterült.

Margit azonnal felegyenesedett s a tejszét feje felett emelve tartotta. Ez szükséges is volt, mert a vén farkas a hallott ordítás után fiával vissza jött. Meglátván az elvérzett kölykét, felordított s az ifju nőre akart rohanni. De ennek kezében a villámly tejszét megpillantván hátra osont, majd újra léptenkint hűzeledett. Azután megállt, hátsó lábaira ült, dühösen kaparta első lábával a havat.

Igy állt egymással szemközt a két anya: farkas-anya, hogy elpusztult fiát megbosszulja s az ember-anya hogy haldokló fiának a gyogszert haza vihesse. Ez utobinak homlokát hideg veríték lepte el, lábai inogtak és szemei előtt szírványzott minden... Hirtelen villámlyott a közeli erdő széléből, tütyenés hasította a léget és tegyverdurranás döngött a hólepte földön. Erre a vén farkas felüvöltött, élő kölyke szűkült és mindkettő eliramodott. A havon könnyű és gyors léptekkel ügetett egy alak a nagy fa felé, hol még mindig emelten tartotta a tejszét Margit, ki meglátván a farkasvadást, felsikoltott: „Miklós!”

Igen az éji vadász ó volt. Az ifju nő az agyoncsapott vadállaton át földre rogyott s elájult. Férje oda ugrott, nejének fejét ölébe helyezte és rummal mosogatta halántékait. Felnyitotta végre Margit szeméit kivette kebléből a gyogszert s férjének kezébe adván mondá bágyadán: „Gyermeked lent a malomban haldoklik; de ezen cseppek talán megmenthetik őt. Eddig elhoztam számarra, tovább nem bírom. Vidd el, kérlek a gyogszert, mentd meg gyermekünket, engemet pedig hagyjál itt!”

Miklós átkarolta nejét, szemei könnyeztek s így szólt! „Igaz-e ez Margit? Ez éjtel álom gyermekünkért? Most halnál meg? Nem! megverne engem az Uristen, ha téged itt hagynálak.

Karjaira vette az elbágyadt gyenge nőt s úgy vitte a havas földön. Margit ereiben megmelegedett a vér s tudott menni, eleinte lassan, azután mindig gyorsabban de szólni nem tudott. Útközben férje barát-ságo hangon elbeszélte, hogy fogadásból a karácsony éjszakát választotta, melyen egy barátjával együtt farkasvadászatra adta fejét. Feltalálta a nyomokat, melyeken elindult és meg is lelta a farkasokat, kivált midőn az ordításokat hallotta, elő is jött rejtekhelyéből s épen a legalkalmasabb időben, mikor Margitra ólálkodott az anyafarkas, melyre reá lőtt.

Vadásztársával Miklós a malom előtt találkozott. Szarnysebességgel rohant le a tju asszony a végső magaslatról a malomhoz, hol a lámpa világított a kis betegnek szobájában. Miklós alig bírta követni uejét, ki az ajtón gyorsan benyitott. A nagynéni ezen szavakkal fogadta.

„Nem kellett volna ezen nagy utat megtenned, mivel gyermeked él és szerencsésen átment a valsegon. Utána néztem s észleltem, hogy tegnapelőtt két szemfoga kihaladt s azok gyötörték anyyira.

Margit oda rohant az ágyhoz, hol tiszta szemekkel ült a kislend, gyengén, de vidáman nyujtogatta karjait anyja felé, ki őt ölébe vette és csókolgatta. Hala-vány vala még az arca a gyermeknek, de homlokáról a kék erecske eltűnt.

Miklós is belépett a szobába, meghajolva letérdelt gyermekéhez reszkette, aztán fejét mélyen lesütve, csendesen, akadozva így szólt;

„Margit! vétettem ellened, Isten s emberek előtt. De most már megbántam minden hibámat. Átlátam, hogy a világon a legfölközdőbb anya vagy s a leg-hübb nő. Megbocsáthatsz-e nekem?”

Felnézni nem mert uejére, de érezte, hogy ennek forró könnyecskéi a fejére hullnak. Ekkor Margit férje karjaiba tette a gyermeket és rebegte: „Meg-bocsátok”.

Ezük karjával fiát, másik karjával nejét ölelte át a megtért Miklós, a bűnbánat és öröm lángoló könnyeit hullatta s mindkettőt csókzapporral árasztotta el.

Megmentette életét egy gyermeknek, visszaadott egy eltévedt tejtet az igaz utnak, kettős szívnyugalmat szerzett egy anyának s földi menyországot alkotott egy családnak a boldog karácsony.

Birtok eladás.

Pollányfalva községben fekvő
7 sz. ház
12 hold szántó
3 hold erdő
3 hold rét — és a községből 1/4 telek erdő és legelő

8400 koronáért
azonnal eladó.

A házhoz, mely téglából épült de szalma fedeles, 16 öl széles és 200 öl hosszú udvar és szép gyümölcsöskert tartozik. A ház áll 2 szoba, konyha, kamara, és egy istállóból. A szobák alatt nagy pince van. A házhoz tartozik még 2 pajta és egy sertés öl is.

Bővebb felvilágosítást nyerhető
Fuller István tulajdonosnál
lakik: Szabar u. p. Bándoly.

Fa- és kőszén eladás.

Bük-, tölgy- vagy fenyőfát (hasábonként vagy fölfűrészölve) valamint kőszén minden mennyiségben legolcsóbb árban szállít

Frankl Lajos,
Kossuth-utca 496. sz.

Ki ne szeretné a feleségét és gyermekeit!

Saját érdekében
kérjen egy darab 10 filléres levélbélyeg beküldés ellenében tájékoztatást és árjegyzéket!
Székküldés tiltottartalom mellett.

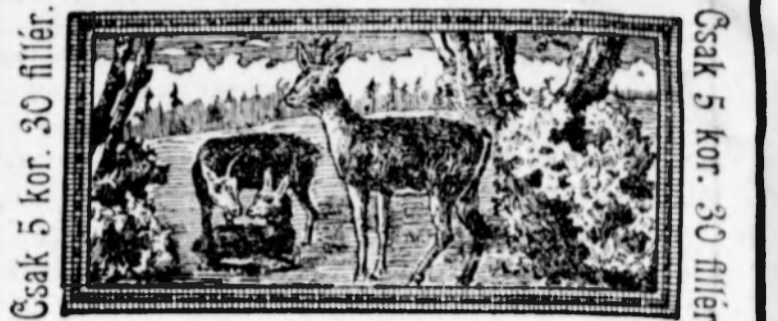
JOSEF BAUER, ROSENBERG, Hygiene- und Milchwerke
Generalvertretung und Versandbureau: Wien, I., Sonnenfelsgasse 2

Szegfű és Rózsa.

100,000 drb készlet. 100,000 drb készlet.
Skorka János rózsá- és szegfűtelep-tulajdonos ajánl dírekt kül-országból beszerelt óriás virágú Róm. szegfűket és ugyakba nemisített bokor-rózskákat. E nagy készlet miatt egyideig 50 százalékot engedélyezek. Árjegyzék ingyen és térmentve. — Több dírtal kitüntetett nagy virágkötészetombu mindenféle osokrok, koszoruk mélyen lezállított árukon készíttetnek. — Tenyésztő telepeimről vágott virágjaimat és bogycseresznyéket cserepekben nyíló rózsákat, szegfűket, jácsitokat — a legolcsóbb napj árukon szállítom. — Sok ismeretes fajú szegfűmagvaimról érdeklő nézők és árlappal készséggel szolgálak
Skorka János
5 hold rózsá- és szegfűtelepe
B.-Szarvason.

Szőnyegnek verseny nélkül való áron
közvetlenül megszerzése.
A gödingeri termelő- és kereskedelmi társaság (Produktiv- und Handels-Gesellschaft in Göding) közvetlenül a fogvasztókának küldi alsórangú díszszőnyegét vastag senilléből, mindkét oldalon egyforma, páratlanul kitűnő minőségben és esodálatos mintával, a megválasztásig hasonlít a valódi szőnyeg mintájához, szintartásért jóállás.

Fali szőnyeg senilléből 5 K 30 f.
100 cm. széles, 200 cm. hosszú.

A szoba legszebb ékessége, a legpraktikusabb ajándék.
Pompás perzsa minták, továbbá állatok, kutya, szarvas, őz, csulák, oroszlán, hattyu, róka stb. Fali-szőnyegeink kivétel nélkül legelsőrangú minőségűek, a nedvesség nem hatolhat a rajtuk és a legjobb higiénikus védelem a meghülés ellen.

Elegáns ágylékek
ugyanabból a kitűnő anyagból 1 kor. 60 fill. — Lambrekas (ablakvédő), nagyon elegáns, bordó és oliv, 120 cm. széles, 140 cm. magas, igen elegáns bordúrral és rojttal 5 kor. 50 fill.
Rendkívüli finom szalonszőnyegek
a legelégánsabb perzsa és secessziós mintákban.
140 cm. széles, 200 cm. hosszú 7 K 160 fill. — 250 cm. h. 10 K 180 fill. — 270 cm. h. 13 K 200 fill. — 300 cm. h. 14 K
Minden megrendelést el lesz ragadtatva a minőségéről.
Székküldés utánvétel. Meg nem felelő esetben az iver kiemelés, vagy a pénz visszaküldés.
Produktiv und Handels-Gesellschaft Brammer & Stern
GÖDING, Nr. 63. — (Morvaország.)
Szántalan elismert írást.

LANDECKI CARBID
a legjobb és legkiadósabb.
Állandóan készletben darabos állapotban, ugymint 15:80 mm. és 35:80 mm., továbbá apró szemcsékben és pedig: 1:13 mm., 4:7 mm., 8:15 mm. és automobilonk számára 15:35 mm. nagyságban.
Szállítások ca. 110—115 kg., vagy kívánatra 55—60 kg. nettótartalmu eredeti dobozban, bémmentlenül utánvétel.
Idénybeli karbidszükségletét kötéssel biztosíthatja.
Schvarcz József és Társa
karbid osztálya
Budapest, Váci körút 26. sz.
Távíratcim: USZÓ Budapest.

Vedjegy: „Horgony”
A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller
egy régióknak bizonyult háziszert, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szertnek bizonyult küszvényél. oszonnal es meghuleséknél, belőrszóló-keppen használva. Figyelme-tetés. Silany hamisítványok miatt bevasar-láskor óvatosak legyünk es csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” vedjegyvel es a Richter gyógyszer-el ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K1.40 es K2.— es ügyszólván minden gyógyszerüzárban kap-ható. — Főraktár: Turók József gyógyszerosznál, Budapest
Dr. Richter gyógyszerüzára az „Arany országhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi székküldés

STOCK COGNAC
MEDICINAL
szavaltól való li forpárlat
CAMIS & STOCK
gőzpiróló telepből
BARCOLA.
Cognac gőztözde állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.
Kapható minden jobb üzletben.